

בכורות פרק ד עד כמה דף ל

חכמים אומר שנשאר נאמן לשאר הדברים ור"מ אומר שנחשד להכל וכן גר שהתגייר ולאחר מכן נחשד על דבר אחד חשוד לכל התורה ודינו כישראל מומר.

הבא לקבל דברי חבירות חוץ מדבר אחד אין מקבלים אותו, עכו"ם שבא להתגייר חוץ מדבר אחד אין מקבלים אותו ואפילו דקדוק אחד מדברי סופרים, בן לוי שרוצה לשיר או לשרת וכן כהן שבא לעבוד במקדש אין מקבלים אותם אלא אם מקבלים על עצמם כל דיני כהונה ולוויה שכתוב "המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין" ולמדו שרק אם קיבל כל דיני בני אהרן מקבל מנה.

חכמים תיקנו שעם הארץ בחזקת טמא עד שמקבל על עצמו דיני חבירות שהם התרחקות מעמי ארצות וחומרות בדיני טהרה ומעשרות, הבא לקבל חבירות אם ראינו שנוהג בדיני חבירות בצנעה בתוך ביתו מקבלים אותו מיד אבל אם לא ראינו מלמדים אותו ואח"כ מקבלים אותו רשב"י אומר שמקבלים אותו מיד ולמד ועושה כדרכו. מקבלים קודם לעניין ליטול את ידיו לפני האכילה או נגיעה בתרומה משום שסתם ידים הם שניות לטומאה, ואח"כ מקבלים לשאר ענייני טהרה, אבל אדם שלא קיבל על עצמו טהרת הידיים בוודאי שאין מקבלים אותו לשאר ענייני טהרה. המקבל על עצמו דיני חבירות ב"ש אומרים שלאחר 30 יום מחזיקים את המשקים שלו לטהורים משום שטומאתם רק מדרבנן, ולאחר 12 חודשים מחזיקים את בגדיו לטהורים, וב"ה אומרים שלשניהם אחרי 30 יום. צריך לקבל חבירות בפני 3 חברים, ובניו ובני ביתו אינם צריכים לקבל אלא

החשוד לעבור על איסור מכירת שביעית אינו חשוד לעבור על איסור מעשר שני שחמור עליו שצריך לאוכלו בירושלים, החשוד לעבור על איסור מעשר שני אינו חשוד לעבור על איסור שמיטה שחמור עליו שאין לה פדיון. החשוד על שמיטה או מעשר שני שהם איסורי דאורייתא בוודאי חשוד שאינו אוכל חולין בטהרה שהוא תקנת חכמים, וכל איסור שאדם חשוד לעבור עליו אינו נאמן לדון או להעיד עליו.

במשנה כתוב שאדם שחשוד שאינו אוכל חולין בטהרה שהוא תקנת דרבנן אינו חשוד על שמיטה ועל מעשרות שהם איסורי דאורייתא, בברייתא משמע שמי שאינו נאמן על טהרה אינו נאמן על שמיטה ומעשר, ר' אילעי הסביר שהחשוד לטהרה חשוד לשביעית ומעשר ובמשנה מדובר שראינו שמקפיד בתוך ביתו על מעשר ושביעית, ר' ינאי הסביר שהחשוד לטהרה לא חשוד לשביעית ומעשר ובברייתא מדובר באדם שהיה חשוד על שני האיסורים ובא לפני חכמים וקיבל על עצמו את שניהם והיות וראינו שמזלזל בטהרה חשוד גם על שביעית.

רבה בר בר חנה אמר בשם ר' יוחנן שהמשנה היא דעת ר' עקיבא אבל במקומו של ר' יהודה היו מחמירים באיסור שביעית ולכן החשוד על שביעית חשוד על מעשרות, איכא דאמרי שאמר שהמשנה כדעת ר"ע אבל לדעת ר' מאיר החשוד על איסור אחד חשוד לכל התורה כולה, שכתוב בברייתא עם הארץ שקיבל עליו חבירות לא לתת תרומה ומעשר לעם הארץ, לא לעשות טהרות עם ע"ה, לאכול חולין בטהרה ולעשר את מה שהוא אוכל מוכר וקונה, ולאחר מכן נחשד לאחר מהדברים

בכורות פרק ד עד כמה דף ל

מרגיל אותם, רשב"ג אומר שצריכים לקבל.
חבר שמת אשתו ובני ביתו בחזקתם עד
שייחשדו, אשת או בת עם הארץ שנישאת
לחבר וכן עבד עם הארץ שנמכר לחבר
צריכים לקבל על עצמם דברי חבירות, אבל
אשת חבר שנישאה לעם הארץ וחזרה
ונישאת לחבר אינה צריכה לקבל על עצמה
דברי חבירות שוב ר"מ אומר שצריכה. אבא
שאול אמר שתלמיד חכם אינו צריך לקבל
על עצמו חבירות, ר' יוחנן אמר שמיום
שחרב בית המקדש נהגו כהנים שגם
תלמיד חכם צריך לקבל על עצמו חבירות
אבל זקן יושב בישיבה בוודאי קיבל על
עצמו חבירות כשהתקבל לישיבה ולא צריך
לקבל על עצמו שוב.